सत्रान्ते सचिवसखः पुरस्क्रियाभिर्गुर्वीभिः सर्गः ४
शमितपराजयव्यलीकान् । काकुत्स्थश्चिरविरहो
त्सुकावरोधान्राजन्यान्स्वपुरनिवृत्तयेऽनुमेने ॥ ८७ ॥
ते रेखाध्वजकुलिशातपत्रचिह्नं सम्राजश्चरणयुग
प्रसादलभ्यम् । प्रस्थानप्रणतिभिरङ्गुलीषु चक्रु
र्मौलिस्रक्च्युतमकरन्दरेणुगौरं ॥ ८८ ॥ इति
श्रीरघुवंशे महाकाव्ये श्रीकालिदासकृतौ दिग्विज
योनाम चतुर्थः सर्गः ॥ ४ ॥ ० ॥

कामेति । कामरूपस्य राजा रघोश्चरणयोः छायां कान्तिं पूजयामास किं० प्रकारेण रत्नरूपस्य पुष्पस्य दानेन किं० छायां सुवर्णमयस्य पादपीठस्य अधिदेवतां व्यापिकां ॥ ८४ ॥ इतीति । रघुर्न्यवर्त्तत निवृत्तोऽभूत् अर्थाद्दिजयात् किं० कृत्वा इति पूर्वोक्तप्रकारेण सर्वाः दिशः जित्वा किं० कुर्वन्सन् राज्ञां मस्तकेषु रथैरुद्धूतं रजः निक्षिपन् सन् किं० मस्तकेषु छत्रैरहितेषु किं० रघुः जयनशीलः ॥ ८५ ॥ सइति । स रघुः विश्वजितं नाम यज्ञं आरेभे किं० यज्ञं सर्वस्वं दक्षिणा यत्र स तं यस्मात् सज्जनानां ग्रहणं त्यागाय भवति यथा मेघानां ॥ ७६ ॥ सत्रान्तइति । सत्रस्य यज्ञस्य अन्ते काकुत्स्थो रघः आत्मनः नगरं प्रति गमनाय राजसमूहान् अनुज्ञातवान् किं० राजसमूहान् वज्रकालपर्य्यन्तं दर्शनाभावेन उत्सुकः अन्तः